

זבחים דף עז

הלכות מעשר שני ונטע רבעי

פרק שביעי

הנלקח בכסף מעשר שני

יא אין לוקחין תרומות בכסף מעשר, מפני שהוא ממעט אכילתו ואכילתה, שאין אוכלין אותה אלא כהנים מערבי שמש, ומתרת לאונן, ונאכלת בכל מקום, והמעשר מתר לזרים ולטבול יום, ואסור לאונן, ואינו נאכל אלא בירושלם; נמצא ממעט אכילת המעשר ואכילת התרומה.

הגבלות בקניה בכסף מעשר שני

הלכות שמטה ויובל

פרק חמישי

קדושת פירות שביעית

אינו מטפל לאכל תבשיל שנפסד והפת שעפשה, כדרך שאינו אוכל בתרומה ובמעשר. **ד** ואין מבשלין ירק שלשביעית בשמן שלתרומה, שלא יביאנו לידי פסול. ואם בשל מעט נאכלו מיד - מתר, שהרי לא הניחו כדי לבוא לידי פסול.

אכילת פירות שביעית ואיסור גרימת הפסד

הלכות נזירות

פרק עשירי

צרעת עם טומאה בנזירות

ז ומביא קרבן טהרה בתגלחת רביעית, ומתנה ואומר 'אם טמא הייתי - עולה ראשונה נדבה, וזו חובה; ואם מחלט הייתי - עולה ראשונה חובת מצרע, וזו חובת נזירות, ושתיים האמצעיות נדבה. ואם טהור מטמאת מת הייתי, ומצרע - עולה הראשונה חובה, וכן השניה, אחת לחובת מצרע ואחת לחובת נזירות, ושלישית ורביעית נדבה, והשאר קרבן טהרה. ואם טמא מת הייתי ומצרע - עולה ראשונה חובת צרעת, ושניה ושלישית נדבה, וזה קרבן תגלחת טהרה. **ח** אכל האשם והעולה אינם מעבדין, לא בתגלחת טמאה ולא בצרעת.

קרבנות הנזיר שמסופק בטומאת מת וצרעת

הלכות מחסרי בפרה

פרק חמישי

בירורים בכפרת המצורע

ד יש לאדם להביא אשמו היום ולגו אחר עשרה ימים. ואם רצה לשנות ה'ג לאשם מצרע אחר - משנה, אף על פי שקדש בכלי. חסר ה'ג עד שלא יצק - ימלאנו. חסר מאחר שיצק - יביא אחר פתחלה.

לוג שמן של מצורע - הלכות

הלכות אסורי מזבח

פרק חמישי

לא ראויים להקטרה; הבאה בעבירה; מליחה

ב נפל מהן כל שהוא בקטרת - נפסלה, ואם הקטיר ממנה בהיכל, לוקה. ואין הקטרה פחותה מפניית. **ג** העלה שאור או דבש בפני עצמן למזבח לשם עצים - פטור, שנאמר: "ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח" (שם) ב"ם - לריח ניחוח אי אתה מעלה, אכל אתה מעלה לשם עצים.

איסור הקטרת שאור ודבש

אפילו הקטיר דבר שאינו ראוי להקטרה בדבש או בשאור - הואיל והוא מן הקרבן, לוקה. **ד** כיצד? המעלה מבשר חטאת ואשם, או מבשר קדשים קלים, או משיברי המנחות, או ממותר העמר, או מחטאת העוף, או מלחם הפנים ושתי הלחם, או מלג שמן שלמצרע - המעלה פניית מאחד מאלו בקמץ או בדבש, בין למזבח בין לבבש, לוקה; אף על פי שאין כל אלו ראויין להקטרה - הואיל והם קרויין קרבן, חייב עליהן, שנאמר: "קרבן ראשית תקריבו אתם ליי" (שם).

ה וכן אסור להקטיר על המזבח דבר מפל דברים אלו שאינן ראויין להקטרה, כגון בשר חטאת ואשמות ושיברי מנחות וכיוצא בהן; מפי השמועה למדו שכל דבר שמקצתו לאשים - הרי שאריתו כ'בל תקטירו'.

איסור הקטרת דברים שאינם מיועדים לכך

